

Miért is fogja a korabeli zsidó „elit” Jézust keresztre feszíttetni? Sokan leírták már, hogy hatalom-féltésből; riválist láttak benne, akinek hatalma nem e világból való, egészen más jellegű. Jézus más-hová tette a hangsúlyokat, másképp magyarázta az Írást, megtisztította a ráakódott fölösleges dolgoktól vagy torzító értelmezésektől, és hiteles módon utat mutatott.

Nézzünk magunkba, vajon ki és mi tud minket haragra gerjeszteni? Tudunk-e „öltre menni” nézet-különbségeken, vagy csak szelíden érvelünk, megpróbáljuk a felismert értékeket megosztani másokkal, Jézust követve jó példával elől járni?

Manapság is sajnos megtörténik, hogy valaki nem bír az ellenfelével, és idegen hatalmaknak szolgáltatja ki, lelki vagy anyagi értelemben más végezze el hatékonyan a megsemmisítő munkát.

Jézus itt szemléletesen ellentétpárokkal él, hogy még inkább szívünkbe vésse a rangsort, az értékek rangsorát.

Vajon mit jelent számunkra önmagunk megtagadása, és hogyan adható át az az értékrend, amelyben a rangsor élén a Jézus-követés áll, egy olyan világban, ahol már nyíltan minden az egyénről szól, az „én testem”, az „én céljaim”, az önmegvalósítás mindenek felett, a „mert megérdemlem” világában? Nap mint nap tapasztaljuk, hogy a kaparkodás nem tesz boldoggá, csak újabb betölthetetlen igényeket gerjeszt, és az egymás fölébe kerülés vágya végső soron pusztulást hoz az egyénnek és az emberiségnek egyaránt. Az áldozathozatal egyenlővé tétele a baleksággal, a személyes sérelmek felnagyítása, az áldozatiság átértelmezése, felfokozása azok valódi feldolgozása, imában történő felajánlása, szeretettel történő valódi gyógyítása helyett – mindez nem vezet megoldáshoz.

Sokkal inkább eredményt hozna, ha a másik ember szempontjait is empatikusan megvizsgálánk, de még inkább Isten szempontjainak beengedése konfliktusainkba, életünkbe. Hiszen az imádság nézőpont-változtatást is jelent, hogy lépteinket minden nap Jézushoz igazítsuk, meghallva és megvalósítva mondandóját: „életünk legyen”, lelki gazdagságban, bőségben éljünk az osztozás, az „elég” világában.

Nagybán Edit és Feri, Budapest